

Ympäristötyöryhmän Teams -kokouksen muistio 15.10. klo 18.00 – 19.30

Tero Kuparinen, puheenjohtaja ja sihteeri, **Arja Tarela**, **Erja Pentti**, **Jani Myllylä**, vierailijana Akaan seurakunnan lähetys ja tiedotussihteeri **Jaana Viitakangas-Klemola** ja Suomen lähetysseuran palvelupäällikkö **Matti Huotari**, poissa *Mika Pajunen* ja *Heikki Knuutila*, Puheenjohtaja Virpi Ojala oli mukana kokouksen alussa, mutta joutui poistumaan ääniyhteyden ongelmien vuoksi.

1. Tutustuttiin ympäristödiplomin hakuprosessiin
2. Määriteltiin ympäristövastaavan toimenkuva ympäristökäsikirjan mukaisesti. Hänen tehtävänä on:
 - Seurakunnan oman ympäristökatselmuksen tekemisen koordinointi.
 - Ympäristöohjelman toteutumisen seuranta.
 - Henkilökunnan ympäristökoulutus yhteistyössä koulutuksesta vastaavien kanssa.
 - Tiedotus henkilöstölle ja seurakuntalaisille yhteistyössä tiedotuksesta vastaavien kanssa.
 - Hiilineutraali kirkko 2030 -stategian mukaisesti seurakunnat tekevät yhteistyötä toisten seurakuntien, kuntien, kaupunkien, järjestöjen ja muiden sidosryhmien kanssa ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi.
 - Ympäristölainsäädännön muutosten seuraaminen.
 - Ympäristöepäkohtiin liittyvien aloitteiden tekeminen.
3. Keskusteltiin ympäristökatselmuksen tekemisestä ja tutustuttiin ympäristöohjelman tekemiseen. Todettiin että ympäristövastaava Tero Kuparinen on neuvotellut akaalaisen ympäristöalan opiskelijan kanssa ympäristökatselmuksen tekemisestä. Nora Uolamo on kuitenkin jo valmistumisvaiheessa Helsingin yliopistosta ja tehtävä sopisi paremmin opiskelijalle, joka voisi käyttää ympäristöohjelman tekemistä opinnäyte työhönsä. Keskusteltiin oppilaitoksista, joista tekijän voisi saada. Esille tulivat Hämeenlinnan ympäristösuunnittelijan koulutusohjelman opiskelijat sekä Tampereen yliopisto, jossa Tekniikan ja Luonnontieteiden tiedekunnassa on ympäristö- energia- ja biotekniikan DI-ohjelma. Arja Tarela kertoi, että Sääksmäellä on jo kokemusta opiskelijan rekrytoinnista ja sinne kannattaa olla yhteydessä. Lukio suljettiin pois vaihtoehdoista ja päätettiin ottaa yhteyttä edellä mainittuihin tahoihin.
4. Keskusteltiin seurakunnantyöntekijöiden ja luottamushenkilöiden perehdyttämisestä ympäristödiplomin sisältöön ja vaatimuksiin. Todettiin että tässä vaiheessa kerrotaan kukin tahollamme siitä, että ympäristödiplomin tekeminen alkaa ja parhaillaan etsitään sopivaa ympäristökatselmuksen tekijää. Myöhemmin ympäristökatselmuksen aikana on syytä järjestää koulutusseminaari, jossa perehdytetään sekä seurakunnan työntekijöitä että luottamushenkilöitä ympäristödiplomin sisältöön.
5. Ympäristödiplomin viestintä
Suomen Lähetysseuran palvelupäällikkö Matti Huotari kertoi ilmastoalintalosta, jonka nettimateriaalia voi käyttää esim. seurakunnan kasvatusohjelmassa ja eri tapahtumissa. Tässä yhteydessä keskusteltiin myös siitä, että ympäristödiplomien tekemisen ydinsisältö on siinä, että kirkko olisi hiilineutraali vuonna 2030. Ympäristödiplomin tekemisen loppuvaiheessa voi tulla tarvetta kompensoida hiilinieluja, jolloin Lähetysseuran palveluista on hyötyä. Tästä on tarkempaa tietoa ympäristökäsikirjassa, joka siis painettuna versiona ilmestyy vasta ensi

tammikuussa, jolloin nettiin tulee myös ympäristökatselmukseen käytettävä pisteytystaulukko. Olemme siis hyvissä ajoin liikkeellä. Digiversio ilmestyi 23.9. ja on luettavissa osoitteessa evl.fi/ymparistodiplomi

Todettiin että viestinnän suunnittelu kannattaa aloittaa ympäristödiplomi-prosessin alkuhetkistä. Nyt viestintä painottuu siihen mitä ympäristödiplomilla tavoitellaan ja miksi. Kyse on kirkon strategiasta olla hiilineutraali vuoteen 2030 joten valtakunnallisesti päähuomio kiinnittyy öljystä maalämpöön siirtymiseen ja ylipäätään kiinteistöjen lämmityksen uudistamiseen jota kirkkohallituskin tukee 900 000 eurolla. Todettiin että projekti antaa mahdollisuuden luoda myönteistä imagoa Akaan seurakunnalle. Onhan meillä jo Viialan kirkko siirtynyt maalämpöön. Matti Huotari esitti idean kutsua maalämpöön siirtyneeseen kirkkoon kaikki ne, jotka ovat siirtyneet omassa lämmityksessä myös maalämpöön. Tilaisuuden järjestäminen yhdistäisi seurakuntalaisia ja seurakunnan työntekijöitä sekä olisi huomattavaa ympäristöviestintää.

Todettiin että ympäristöviestintäsuunnitelma on hyvä tehdä osana koko seurakunnan viestintäsuunnitelmaa. Apuna kannattaa käyttää myös yhteistyökumppaneita. Muistion loppuksi sitaatti ympäristökäsikirjasta, jonka ohjeita viestinnän suunnittelussa pidettiin tarpeellisena.

”Viestintä on olennainen osa ympäristötyötä. Viestintää tarvitaan, jotta työntekijät, päättäjät ja seurakuntalaiset sitoutuvat ympäristöohjelmaan ja kokevat sen omakseen. Viestintää tarvitaan myös ohjaamaan ja opastamaan ympäristöohjelman mukaiseen toimintaan ja muistuttamaan siitä.

Erityisesti ympäristödiplomin käyttöönottovaiheessa voidaan tarvita **muutosviestintää**. Diplomi voi muuttaa tapoja tehdä työtä: pitää ottaa uudenlaisia asioita huomioon ja ehkä luopuakin jostain. Ympäristöasiat eivät ole välttämättä kaikille tuttuja eivätkä ehkä entuudestaan tärkeitäkään. Näistä syistä avoin viestintä ja mahdollisuus keskustella asioista ja vaikuttaakin niihin on tärkeää.

Ympäristöviestintä on **osa seurakunnan kokonaisviestintää**, joten ympäristötyöryhmässä kannattaa olla jäsenenä seurakunnan viestinnästä vastaava. Koska ympäristötoiminta ja ympäristöviestintä kulkevat tiiviisti käsi kädessä, **ympäristöviestintä on myös kaikkien yhteinen tehtävä**. Kun jotain tehdään, mietitään samalla, millaista viestintää tekeminen tarvitsee. Jokainen on siis ympäristöviestijä.

Viestintäsuunnitelmassa kuvataan ensin ympäristöviestinnän **tavoitteet ja tarkoitus** (miksi viestitään) ja **kohderyhmät** (kenelle viestitään). Kohderyhmän ja tavoitteen mukaan valitaan **kanavat ja keinot** (missä viestitään), **äänensävy** (miten viestitään) ja **ajoitus** (milloin viestitään). Suunnitelmassa on määritettävä myös, kenen vastuulla asia on (kuka viestii). Viestintäsuunnitelmaan on hyvä kirjata myös, miten viestinnän onnistumista mitataan ja mitkä ovat viestinnän mahdolliset kustannukset. Suunnitelman voi luoda muun muassa vuosikelloksi, joka auttaa hahmottamaan koko vuoden viestintää (katso osio Ympäristökasvatuksen viestintä ja vuosikello).

Viestinnän keinoja pohdittaessa olennainen kysymys on, miten ympäristöviestinnästä saadaan mahdollisimman vaikuttavaa. Tarinat, ihmiset, kokemukset ja tunteet kannattaa valjastaa viestinnässä tietosisällön rinnalle.”

Toivottiin kaikkien aktiivista viestintää tulevan ympäristöviestintäsuunnitelman mukaisesti.

